

*(Ngâm thơ): Trống Trường Thành lung lay bóng nguyệt, Khói Cam Tuyền mờ mịt thức mây, Chín tầng gương báu trao tay, Nửa đêm truyền hịch định ngày xuất chinh...
Đường giòng ruổi lừng đeo cung tiễn – Buổi tiễn đưa lòng bận thê noa
Bóng cờ tiếng trống xa xa – Sầu lên ngọn ải oán ra cửa phòng...*

1/ Lệnh vua hành quân trống kêu dồn. Quan với quân lên đường. Đoàn ngựa xe cuối cùng, Vừa đuổi theo lối sông. Phía cách quan sa trường, quan với quân lên đường, hàng cờ theo trống dồn, ngoài sườn non cuối thôn, phát phơ ngậm ngùi bay.

*Qua Thiên San kìa ai tiễn rượu vừa tàn, Vui ca vang rồi đi tiễn binh ngoài ngàn.
Người đi ngoài vạn lý quang san, Người đứng chờ trong bóng cô đơn. Bên Man Khê còn tung gió bụi mịt mù, Bên Tiêu Tương còn thương tiếc nơi ngàn trùng.
Người không rời khỏi kiếp gian nan. Người biến thành tượng đá ôm con.*

Ngựa phi ngoài xa hí vang trời, Chiêng trống khua trăm hồi, Ngàn ngại trên núi đồi,
Rồi vọng ra khắp nơi. Phía cách quan xa vời, chiêng trống khua trăm hồi, ngàn ngại trên núi đồi, rồi dậy vang khắp nơi thấm bao niềm chia phôi.

*Ai ra đi rồi không ước hẹn ngày về, Ai quên ghi vào gan đá bao nguyện thề.
Nhìn chân trời xanh biếc bao la, Người mong chờ vẫn nhớ nơi xa.
Bao nhiêu năm bỗng con đứng đợi chồng về, Bao nhiêu phen thời gian xóa phai lời thề,
Người tung hoành bên núi xa xăm, Người mong chồng còn đứng muôn năm.*

*(Ngâm thơ): Đời xưa đời xưa vua gì, Có người đứng ngóng chồng về đầu non.
Thế rồi mong mãi mong mòn, Thế rồi hoá đá ôm con đứng chờ.
Thế rồi phải chút duyên mơ, Có người đem đặt thành thơ để truyền ..ơ...hờ...*

2/ Người vọng phu trong lúc gió mưa, Bé con đã hoài công để đứng chờ,
Người chồng đi đã bao năm chưa thấy về. Đá mòn nhưng hồn chưa mòn giấc mơ ở ở...
Có đám cây trên đồi sống trong, trong mơ hồ,
Ngày nào tròn trăng lại nhớ đến tích xưa ở ở... Khi tướng quân qua đồi, kéo quân, quân theo cờ,
Đoàn cỏ cây hãy còn trẻ thơ, cho đến bây giờ đã thành những đoàn cỏ thụ già
Mà chờ người đi mất từ ngàn xưa, Nàng đứng ôm con, xem chàng về hay chưa?
Về hay chưa?

*Có ai xuôi vạn lý nhấc đôi câu giúp nàng Lấy cây hương thật quý thấp lên thương
tiếc chàng.Ồ ô ô ố ô ố ô x2*

*Thôi đứng đợi làm chi, thời gian có hứa mấy khi sẽ đem đến trả đúng kỳ
Những người mang mệnh biệt ly, ì ì ì ì ì ì x2*

*Trời chuyển mưa trong tiết tháng ba, Suốt năm nước nguồn tuôn đổ xuống "Bà",
Hình hài người bế con nước chảy chan hòa, Thấm vào đến tận tâm hồn đưa
con, òn on..*

*Nên núi non thương tình, kéo nhau đi thăm nàng. Nằm thành Trường Sơn vạn lý
xuyên nước Nam. à a..*

*Dâng lá hoa suối nguồn với muôn chim muôn vàn, Bầy cảnh Nam Bắc đầy cỏ hoa
như cố khuyên nàng trở về, chớ đừng để xuân tàn.*

Nhiều đời rủ nhau kéo thành đảo xa, ra tới khơi ngàn...

Xem chàng về hay chưa, về hay chưa?

Chín con long thật lớn, muốn đem tin tới nàng,

Núi ngăn không được xuống, chúng kêu ca dưới ngàn. .Ồ ô ô ố ô ố ô x2

Ta cố đợi nghìn năm, một nghìn năm khác sẽ qua,

đến khi núi lở sông mòn, mới mong tới Hòn Vọng Phu Ù u u ú ù u ù x2

Một nghìn năm vừa mới thoáng qua Núi non nao lòng nước nở khóc Bà

Một loài chim xứ xa bỗng nhiên vô tình Bảo rằng: Đến lượt sơn hà chiến chinh ở ơ

Non sông xuyên xao tác lòng, tiến quân nghe ban truyền

*Người đời rủ nhau mài kiếm đi viễn chinh ở ơ Dân gian thoát qua mấy lần ách tham
ô quan quyền*

*Mà vì hồn thanh kiếm còn chờ linh, Nên khiến sắt son bể bàng mắc nợ còn chưa
đền*

Nhiều người tìm thanh kiếm thần thuở xưa

Đi xuống Phương Nam xem chàng về hay chưa...Về hay chưa????

Có con chim nhỏ bé, Dám ca câu sấm thề, Cuối thu năm Mậu Tý,

Tướng quân đem kiếm về

Đời mong đợi thẳng con, Ngày nào nó xuống núi non,

Xuất chinh với cả mối thù,

Nói lại giống nòi chinh phu. Nói lại giống nòi chinh phu.

***3/ Nơi phía Nam giữa núi mờ - Ai bế con mãi đứng chờ - Như
nước non xưa đến giờ?***

*Đường chiều mịt mù cát bay tỏa bước ngựa phi, Đường trường nếp tàn y, hùng
cường vẫn còn bay trong gió, Bóng từ xa sắp dần qua, bóng chàng chập chùng
vượt núi non cũ Với hành lương độ đường Chiếu hùng gươm danh tướng, Dưới tà
uy đếm nhịp đi vó ngựa phi./*

*Dấn bước tang bồng giữa nơi núi rừng. Bên nợ tình thâm, bên nợ giang san Bên đời
ai oán..bên rừng đa đoan..đón đưa bóng chàng.*

*Đường về nước, chập chùng xa, Nhiều đồi núi cheo leo, Cây với rừng rườm rà,
Đường Vạn Xuyên, đường Cổ Lũy, Duyên núi sông vẫn như thắm hòa
Đò vạm lý ,Đò ải quan, Đò rừng lá nước trong, bao cá lội từng đàn. Thành Cổ Loa,
Đền Vạn Kiếp, Bao tháng năm dẫu chưa xóa nhòa.*

*Tiếng núi non lưu luyến tác lòng bao nghìn năm. Tiếng gió còn như tiếng trống dồn
buổi khuya vắng. Từ bóng cây ngói mộ bên đường, Từ mái tranh bên đình trong
làng,
Nguồn sử xanh âm thầm vẫn sống, Bao mối thương vang động trong lòng. Đồi lan,
đồi quế rắc kho hương nồng Rừng sao đưa đồi rừng trắc, Lo che ánh lửa vàng
dương tiếp đưa bóng chàng.
Đường cao, đường thấp khắp khe chân chàng, Nhìn qua con đường mòn cũ,
Quanh co mấy buổi tà dương mới mong tới làng.*

*Nhớ cổ hương xao xuyến tác lòng mau dồn chân. Vết bước đi trên phiến đá mòn
còn in dấu. Từ bóng cây ngói mộ bên đường. Từ mái tranh bên đình trong làng.
Nguồn sử xanh âm thầm vẫn sống. Bao mối thương vang dậy trong lòng.
**Bao tháng năm Lôi cuốn đời - Bao tuyết sương, Hoen giữa đời -
Như ước mong, Xuyên kiếp người***

*Đường rừng gập ghềnh dấu binh lửa Chiếu hào quang đục ngầu
Thúc ngựa trong lời gào Dẫn đoàn quân trăm chiến Mấy ngàn binh tới ngoài biên
Thoát vòng ngục tù
Cối nước non cũ Tiến về Nam miệt mài Vẫn từ xưa hăng hái Súng lồng vai giữa
cờ bay Ngất trời mây.
Núi - đá kinh hoàng nhắc câu sấm thề, Hỡi người chinh phu, anh hùng non
sông, Trao người con quý.. cho người trông nom.. Thiếp xin lỗi thề.*

*Chàng rảo bước ngoài sườn non Tìm người đứng cô đơn, đang ngóng đợi
chồng về. Vượt Hoành Sơn vòng thành Huế, mong tới nơi cố thôn Ước Thề.
Từ dạ đất miền Đồng Nai, Lời hẹn hứa tương lai, đang chúc mừng chàng về.
Chờ nhìn con, chờ người đón, Bao nét xưa ước mong sẽ còn.
Núi đá thu rêu đã lấp mờ bao nghìn xưa. Thấy đứa con xanh ngắt tới hồn còn
trông đó. Cầm chiếc gương thân phụ di truyền, Chàng bế con trao lại gương bên
Rồi chỉ vào sơn hà biến cố Trao nó đi gây lại cơ đồ.
Thời gian đã thấm biết bao suy tàn, Người xưa đâu còn hình đá, bơ vơ đứng đợi
chồng đi đã không hứa về. Lòng son lụn chí trước cơn hư thề. Đà xuôi tan tành đời
đá, nên mưa gió đổ quạnh hiu xuống ai mới về. Chiếc báu gương chinh khách đã
trao cho thẳng con.
Chí khí cao đã nổi mãi còn tại non nước. Chàng đã ghi trong sử xanh đời,
Một mối duyên chung vạn kiếp người. Từ nghìn sau bên đồi phơi đá, Dân
chúng đem ca tụng duyên Bà.*

***Người vọng phu - Người vọng phu.. Cho đến ngàn đời... Cho đến ngàn
đời...Người người vẫn nhớ ...Nhớ Hòn Vọng Phu....***